

“Van mensen gelukkig maken word ik zelf ook erg gelukkig”

Edwin maakte bouwkundige tekeningen, terwijl Erik door Europa voer op een koopvaardijship. Nu zijn ze vooral bezig met mensen helpen. Erik: “van mensen gelukkig maken word ik zelf ook erg gelukkig”.

Uitdaging

Door omstandigheden kwam Edwin veel in contact met mensen in de zorg en besloot zichzelf te laten omscholen. Zijn huidige baan kon niet méér verschillen van zijn vorige. Erik houdt er van om bezig te zijn. Toen hij bij zijn vorige opleiding lange periodes rust had wilde hij iets zinvols ondernemen. Hij ging als vrijwilliger fietsen met een cliënt van het Zeehos, op een speciale duofiets. Deze cliënt had moeite met praten, wat het lastig maakte om te communiceren. Beetje bij beetje begonnen de twee elkaar te begrijpen. “Alsof je een puzzel oplost. Dat was het moment dat ik dacht: ik wil dit als mijn baan doen. Die uitdaging overwinnen en iemand daarmee helpen voelde goed.”

Tijd voor begeleiden

Erik en Edwin zijn als leerling-medewerkers binnengekomen bij Raamwerk. Erik zit in het derde jaar van het driejarige traject. Hij begon op het Zeehos in Katwijk, werkte daarna op de Hafakker en is inmiddels aan de slag in de regio in een ambulante functie. Op het Zeehos begeleidde hij mensen met een lichamelijk beperking. Daarna werkte hij met mensen met een verstandelijke beperking. Is dat anders? “Ja. Op het Zeehos ben je veel bezig met zorghandelingen. Op de Hafakker heb je meer tijd voor begeleiden. Dat ligt mij iets beter.” Edwin haalde in 2017 zijn diploma. Sindsdien werkt hij op zijn huidige afdeling: ‘Het bevalt me hier heel goed. Met mijn collega’s vorm ik een hecht team en we voeren mooie gesprekken, zowel over het werk als over meer persoonlijke zaken. Dat was in de bouwwereld heel anders’.

“Alsof je een puzzel oplost”

Erik

Grenzen en veiligheid

Edwin en Erik werkten op dezelfde woning in Noordwijkerhout. Daar wonen mensen die intensieve begeleiding nodig hebben. Het zijn mensen met een verstandelijke beperking, in combinatie met bijvoorbeeld schizofrenie, borderline, autisme, psychoses of een verslavingsachtergrond. Edwin: ‘Je moet voor dit werk sterk in je schoenen staan en duidelijk grenzen aan kunnen geven voor de bestwil van je cliënten. Natuurlijk is dat niet altijd makkelijk, maar het blijkt me goed te liggen’. Dat is soms wel heftig. “Bewoners kunnen je uittesten, om te kijken hoe ver ze kunnen gaan”, zegt Erik daarover. “Het is belangrijk om structuur te bieden. Dat geeft veiligheid.”

“Geen dag is hetzelfde, je leert elke dag bij.”

Edwin

Gezelligheid en veiligheid

Hoe ziet een werkdag op hun woning er uit? Edwin: ‘Er is een dagdienst en een avonddienst. In de ochtend geef je medicatie aan cliënten en je helpt ze met opstaan en zich klaar maken voor de dagbesteding. In de avonddienst kook je met cliënten. Je eet met elkaar, zorgt voor momenten van rust en gezelligheid en begeleid de bewoners bij het naar bed gaan. Soms is er tijd voor een uitstapje. Veel cliënten vinden dat leuk en het is mooi om te zien dat het ze goed doet om even uit hun vaste omgeving te zijn’.

Bijzonder

Wat is er zo mooi aan werken bij de afdeling intensieve begeleiding? Edwin ‘Het vertrouwen van de cliënten winnen en ze helpen de regie te nemen over hun eigen leven. Geen dag is hier hetzelfde, dat maakt mijn werk heel interessant en ik leer nog elke dag bij’. Soms heb je met een cliënt een bijzondere band. Op het Zeehos praatte Erik bijvoorbeeld veel met Arie. Na een ongeluk belande Arie met een hoge dwarslaesie op het Zeehos, een paar maanden nadat Erik daar begon: ‘We waren nieuw op onze plek daar. We hadden er allebei veel aan om met elkaar te praten.’ Arie wilde iets hebben om mee bezig te zijn. Samen regelden ze dat Arie een gastles kon geven op Eriks’ opleiding.